

2018 03 12

2018 -03- 12

Till Mia Frisk,
Ordförande Nämnden för folkhälsa och sjukvård

Dnr. RUL 2018/207

Dagsjukvårdens verksamhet i Gislaved

Dagsjukvården bedriver idag en mycket uppskattad verksamhet inom en filial i Gislaved. Personalen trivs med arbetet och vården som brukarna erbjuds på hemmaplan har stor betydelse för deras livskvalitet. Dagsjukvården fungerar också som en buffert mot inläggning i slutenvård och som en första anhalt att vända sig till efter utskrivning, i de fall då inläggning på psykiatrisk avdelning varit nödvändig. Den är också ett bra komplement till kommunens insatser för personer med psykiatrisk problematik.

Tyvärr skall denna verksamhet nu läggas ned och flyttas till Värnamo. Det är högst anmärkningsvärt att synpunkter från personalen och brukarna inte har beaktats inför ett beslut som i vissa fall faktiskt kan anses vara livsavgörande. Det är viktigt att komma ihåg att detta handlar om en patientgrupp där de berörda i många fall har en svår ångestproblematik och nedsatt självförtroende. Följaktligen har de ofta svårt att samla energi för att tala för sig själva.

I avsaknad av dialog gjorde några patienter ett tappert försök att bli hörda, genom att ta initiativ till en namninsamling. Omkring tjugo brukare har hittills skrivit under namninsamlingen om att få behålla verksamheten i Gislaved. Det är förhållandevis många underskrifter för denna lilla verksamhet och det borde väga tungt i sammanhanget. Dagsjukvården i Gislaved kan bli bättre och utvecklas och detta är inget som vare sig brukare, personal eller anhöriga motsätter sig, tvärt om. Men att flytta bort verksamheten flera mil för en patientgrupp där många överhuvudtaget har svårt att resa är ett dråpslag.

Vissa av de berörda patienterna har uppenbarligen en långvarig och bakomliggande komplex problematik. Sällan orkar denna patientgrupp engagera sig i brukarråd eller andra forum där de kan föra sin egen talan. I Vänsterpartiet befarar vi, att dessa patienter kan komma att nedprioriteras och osynliggöras alltmer under den pågående omstruktureringen inom psykiatrin. Det handlar om patienter som man, grovt uttryckt, inte räknar med har några åsikter och som man tror sig kunna hantera genom medicinering och med eventuell tillsyn av mobila team. Det tyckts råda någonslags ytlig överoptimism kring att mobila team skall lösa alla problem och till en lägre kostnad. Mobila team är viktiga och bör absolut användas i högre grad. De ska dock ha väldefinierade uppdrag, vara bemannade med specialistkompetenser och bör absolut inte användas för att legitimera nedskärningar av fungerande öppenvårdsverksamheter. Hembesök av mobila team är inte heller något som efterfrågats av den berörda patientgruppen i Gislaved, vad vi känner till. I vart fall inte som ersättning till dagsjukvården.

När en verksamhet skall skrotas är det vanligt att beslutsfattare använder sig av svepskäl och konstruerar olika former av alibin för att berättiga besluten. I fallet dagpsykiatrin i Gislaved har detta svepskäl handlat mycket om gömma sig bakom begreppet "otillräckligt forskningsstöd". Det är förvisso sant att en del av metoderna inom dagsjukvården i Gislaved, i strikt mening, saknar ett starkt evidensstöd. Men att forskningsläget är oklart, innebär inte att metoderna inte kan vara verksamma i rätt miljö och med engagerad personal. Inom en evidensbaserad praktik är dessutom brukarna egna upplevelser av vad som hjälper dem ett av fundamenten. Mot bakgrund av den långa tid dagsjukvården funnits i Gislaved uppstår också frågan om varför det först nu ansetts viktigt att föra fram synpunkter om bristande evidens.

Istället för konstruerade motiveringar av nedläggningsbeslut borde diskussionen handla om hur verksamheten på plats kan utvecklas. Genom utökat samarbete med kommunen och med befintlig primärvård. En sak är åtminstone helt säkert, det finns inget evidensstöd för att patienter mår bättre genom

att tvingas till resor som de inte orkar av att genomföra. Svårligen finns heller någon evidens för att hembesök av mobila team skulle kunna tillgodose samma behov som dagsjukvården. Det handlar i slutändan om att beröva en sårbar patientgrupp något som de känner sig hjälpta av, en faktisk försämring i deras livssituation och vardag. Detta måste vi politiker, som är ytterst ansvariga, våga se och förhålla oss till.

Med anledning av ovanstående bakgrundsbeskrivning vill jag ställa följande frågor:

Anser inte den politiska ledningen att det är viktigt att synpunkter från brukare och personal bör beaktas inför beslut som berör den verksamhet som inkluderar dem?

Anser den politiska ledningen att lägga ned dagsjukvårdens verksamhet i Gislaved är rätt väg att gå?

Har det genomförts någon riskanalys inför beslutet om nedläggning av dagsjukvården i Gislaved?

Är den politiska ledningen beredd att diskutera nuvarande delegationsordning som gör det möjligt för tjänstemannaorganisationen att fatta beslut om nedläggningar av verksamheter som berör sårbara patientgrupper och utan att riskanalyser först redovisats till ansvarig nämnd?

Mikael Ekvall

Mikael Ekvall

Vänsterpartiets Regiongrupp